

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Csp/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718204413
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5718204413.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX X., zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., sídlo Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 869,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 869,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 869,43 Eur od 1.6.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % , o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal (pred rozšírením žaloby, vid' ods. 5), aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 429,44 Eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. V žalobe uviedol, že ako dlžník uzatvoril so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500121791 na 1.500,- Eur a Zmluvu č. 8500121792 na 750,- Eur. Úver zo Zmluvy č. 8500121791 žalobca splácal mesačnými splátkami po 87,17 Eur, celkovo na tento úver zaplatil 1.519,15 Eur. Úver zo Zmluvy č. 8500121792 splácal mesačne po 43,59 Eur, na tento úver celkovo zaplatil 1.160,29 Eur. Podľa názoru žalobcu ide o zmluvy spotrebiteľské, v ktorých je chybné uvedená RPMN, sú teda bez úroku a bez poplatkov. Preto je žalobca povinný žalovanému vrátiť len požičanú sumu, tj. 2.250,- Eur (1.500,- Eur + 750,- Eur). Žalobca vrátil žalovanému celkom 2.679,44 Eur (1.519,15 Eur + 1.160,29 Eur), takže platil o 429,44 Eur navyše. Žalobca žiada aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 1.6.2017 do zaplatenia. K žalobe žalobca pripojil vkladové doklady úhrad na úvery v prospech účtu žalovaného a potvrdenia o prevzatí finančnej hotovosti inkasným pracovníkom žalovaného (č.l. 6-21), Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500121791 (č.l. 22-23), oznámenie veriteľa o schválení úveru (č.l. 24-25) a splátkový kalendár (č.l. 26-27), Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500121792 (č.l. 28-29), oznámenie o schválení úveru (č.l. 30-31) a splátkový kalendár (č.l. 32-33).

2. Žalovaný, podaním doručeným súdu dňa 21.12.2018 (č.l. 48), uviedol, že rovnakého nároku z rovnakých zmlúv sa žalobca domáhal návrhom v rámci upomínacieho konania pred Okresným súdom B. Bystrica pod sp.zn. 24Up/541/2018, kde bol vydaný platobný rozkaz, o ďalšom postupe súdu nemá žalovaný vedomosť. Poprel tvrdenie ohľadom nesprávne uvedeného výpočtu RPMN - že RPMN je vypočítaná v zmysle údajov vyplývajúcich zo zmluvy a vzorca, ktorý pre tento výpočet určuje zákon č. 129/2010 Z.z., že žalobca v žalobe uvádza RPMN len všeobecne a nepriložil k nemu žiadny relevantný dôkaz. K úhradám uviedol, že žalobca na úver č. 8500121791 splatil sumu vo výške 1.785,55 Eur a na

úver č. 8500121792 sumu vo výške 883,85 Eur, preto namieta výšku žalobcom uplatneného nároku. Žalovaný zároveň predložil prehľad platieb k oboj zmluvám.

3. Žalobca doručil dňa 23.01.2019 vyjadrenie (č.l. 79). K otázke, či zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov uviedol, že na tunajšom súde, v konaní sp.zn. 10Csp/172/2017, boli zmluvy určené, že sú bez úroku a bez poplatkov. K upomínaciemu konaniu vedenému pod sp.zn. 24Up/541/2018 uviedol, že konanie skončilo zastavením z dôvodu, že po podaní odporu zo strany žalovanej nebol daný návrh na pokračovanie v konaní. Ohľadom výšky platieb na jednotlivé úvery uviedol, že po bilancii zistil, že na úver č. 8500121791 zaplatil o 396,40 Eur viac, ako uviedol v žalobe, teda 1.915,55 Eur, na úver č. 8500121792 zaplatil viac o 43,59 Eur viac, ako uviedol v žalobe, teda sumu 1.203,88 Eur. Celkovo na obidva úvery zaplatil 3.119,43 Eur, čiže tieto preplatil o 869,43 Eur. S ohľadom na zistenú výšku preplatenia záväzkov navrhol zmeniť petiu žaloby tak, že voči žalovanému žiada zaplatiť 869,43 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1.6.2017 do zaplatenia.

4. V podaní, doručenom súdu dňa 19.02.2019 (č.l. 106), žalovaný vyjadril nesúhlas s rozšíreným nárokom žalobcu a opätovne tvrdil, že na Zmluvu č. 8500121791 žalobca uhradil sumu 1.785,55 Eur a na Zmluvu č. 8500121792 sumu 883,85 Eur, celkovo na obe zmluvy zaplatil 2.669,40 Eur, nie ako tvrdí žalobca, že zaplatil 3.119,43 Eur, čiže k žiadnemu zaplateniu o 869,43 Eur nedošlo.

5. Uznesením č.k. 18Csp/80/2018-136 zo dňa 29.03.2019 súd pripustil rozšírenie žalobného návrhu. Po rozšírení žaloby žalobca voči žalovanému zaplatiť sumu 869,43 eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania od 01.06.2017.

6. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č.k. 18Csp/80/2018-174, zo dňa 2.5.2019 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 869,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 869,43 Eur od 1.6.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd mal preukázané rozsudkom OS Martin, sp.zn. 10Csp 172/2017, v spojení s rozsudkom KS v Žiline č.k. 7Co/319/2018-207 zo dňa 20.2.2019, že spotrebiteľské zmluvy uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným dňa 6.7.2015, č. 8500121791 a č. 8500121792, sú bezúročné a bez poplatkov. Preto má žalobca nárok na vrátenie sumy, ktorú žalobca preplatil na poskytnuté úvery spolu vo výške 2.250,- Eur, keď zaplatil sumu 3.119,43 Eur. Úhrady v uvedenom rozsahu mal súd preukázané dokladmi o vykonaných úhradách, ktorých originály predložil žalobca na pojednávaní a vyjadrením žalovaného o vykonaných úhradách. Žalobca preplatil na poskytnuté úvery sumu 869,43 Eur.

7. Proti rozsudku OS Martin podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Súdu prvej inštancie vytýkal, že jeho skutkové a z nich vyplývajúce právne závery nemajú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. V danom prípade žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal v celom rozsahu výšku ním uplatňovaného nároku. Okresný súd sa s námietkami žalovaného vo vzťahu k výške nároku v prvoinštančnom konaní riadne nezaoberal, preto aj dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Namietal, že suma platieb na jednotlivých splátkach titulom uzavretých zmlúv v celom rozsahu nepreukazuje rozsah nároku tak, ako si ho žalobca uplatnil.

8. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že na základe ním predložených dokladov o úhradách preukázal, že súčet všetkých súm na obe zmluvy presahuje rozsah poskytnutej pôžičky o 869,43 eur. Poukázal na to, že okrem platieb doložených žalobcom priznal žalovaný aj platby na Zmluvu 8500121791 v dňoch 10.9.2015 na sumu 87,17 Eur, 30.6.2016 na sumu 149,23 Eur, 27.10.2016 na sumu 40,- Eur, 18.11.2016 na sumu 50,- Eur, 22.2.2017 na sumu 30,- Eur a 31.7.2017 na sumu 40,- Eur. Takisto pri Zmluve 8500121792 nebola v evidencii žalobcu jedna platba z 10.9.2015 na sumu 43,59 Eur, ale žalovaný ju v prehľade platieb uznal.

9. Žalovaný vo svojej odvolacej replike podrobným rozpisom platieb k jednotlivým zmluvám naďalej trval na tom, že žalobca nepreukázal rozsah svojho nároku vo výške 869,43 Eur. K Zmluve č. 8500121791 bola vyplatená suma 1.350,- Eur a splatená 1.785,55 Eur. Rozdiel je 435,55 Eur. Pri Zmluve č. 8500121792 bola vyplatená suma 675,- Eur a splatená 883,85 Eur. Rozdiel je 208,85 Eur. Z uvedeného vyplýva, že za predpokladu, ak by mala byť žalovanému uložená povinnosť vydať žalobcovi všetko nad sumu, ktorú prijal nad rámec istiny, malo by sa jednať o súčet súm 435,55 Eur a 208,85 Eur. V danom

prípade je rozsudok nepreskúmateľný, nie je jasné, či nedošlo k duplicitnému započítaniu platby na tú istú zmluvu, na obe zmluvy súčasne, potom sa nedá ani určiť, z čoho súd prvej inštancie vychádzal pri svojich záveroch.

10. Žalobca vo svojej odvolacej duplike zopakoval, že na Zmluvu č. 8500121791 doložil platby vo výške 1.519,15 Eur a na Zmluvu č. 8500121792 platby vo výške 1.160,29 Eur. Tieto doklady boli na pojednávaní porovnané s originálmi. Keďže z odpovede žalovaného podanej v prvoinštančnom konaní vyplynulo, že žalobca nad rámec platieb ním zdokladovaných zaplatil navyše pri Zmluve 8500121791 sumu 396,40 Eur a pri Zmluve č. 8500121792 sumu 43,59 Eur, žalobca podanú žalobu rozšíril o sumu 439,99 Eur. Zmenu žaloby okresný súd pripustil uznesením zo dňa 29.3.2019. Sumu vo výške 429,44 Eur ako preplatok preukázal žalobca dokladmi na č. I. 6 - 21 spisu a sumu 439,99 Eur ako preplatok priznal žalovaný vo svojej odpovedi. Súčet týchto položiek je suma 869,43 Eur Na podanej žalobe preto žalobca naďalej trval.

11. Krajský súd v Žiline po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle právnej úpravy § 385 ods. 1 písm. b/, c/ CSP, § 220 ods. 2 tretia veta CSP, tiež judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ustálenej judikatúry SR. Z obsahu spisovaného materiálu nepochybne vyplýva, že žalovaným žalobcovi poskytnuté úvery č. 8500121791 a č. 8500121792 je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. Vzhľadom k uvedenému záveru (o ktorom bolo rozhodnuté právoplatne v inom konaní vedenom na OS Martin) v preskúmvanej veci už išlo len o ustálenie výšky nároku žalobcu voči žalovanému z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. V tomto smere súd prvej inštancie v bode 21. svojho rozsudku konštatoval, „...že žalobca predloženými dokladmi o vykonaných úhradách, ktoré doložil do spisu a na pojednávaní predložením originálov preukázal, že zaplatil na úvery nad rámec poskytnutej sumy sumu vo výške 869,43 eur...“. V bližších podrobnostiach okresný súd (viď bod 8. rozsudku) poukázal na jednotlivé úhrady vykonané žalobcom a z týchto údajov bez toho, aby sa bližšie zaoberal námietkami žalovaného, žalobcovi priznal uplatnený nárok aj s príslušenstvom. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že námietky voči žalobcom vyčíslenému nároku žalovaný vzniesol už v prvoinštančnom konaní, v ktorom uvádzal, že z ním zostaveného prehľadu platieb k jednotlivým zmluvám celkovo žalobca zaplatil inú sumu, ako tvrdil. Bolo preto v prvom rade povinnosťou prvoinštančného súdu, aby sa s jednotlivými námietkami žalovaného vysporiadal a správne ustálil skutkový stav, nielen „odcitoval“ jednotlivé platby vykonané žalobcom bez toho, aby bolo jednoznačne a presvedčivo uvedené, koľko spolu žalobca žalovanému zaplatil na istine a o koľko poskytnuté úvery „preplatil“ z titulu ich bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Vzhľadom na uvedené odvolací súd vyhodnotil odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom ako nedostatočné, nepreskúmateľné, vyhlásené na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, keď bolo potrebné rozhodnutie okresného súdu v napadnutom rozsahu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, s uložením povinnosti súdu prvej inštancie odstrániť predmetné nedostatky a rozpory. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

12. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah súdneho spisu, vypočul PZ žalobcu a zistil tento skutkový stav. Žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 06.07.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500121791, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,00 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť 36 mesačnými splátkami vo výške 87,17 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 17,45 %, RPMN za úver 26,53 % a priemernej RPMN za úver 37,67 %, celkovo tak mal zaplatiť sumu vo výške 2.053,68 Eur. V rovnaký deň žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500121792, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 750,00 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť 36 mesačnými splátkami vo výške 43,59 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 17,45 %, RPMN za úver 26,53 % a priemernej RPMN za úver 37,67 %, celkovo tak mal zaplatiť sumu vo výške 1.026,84 Eur.

14. Podľa dokladov na čl. 6 a nasl. a ich originálov, predložených PZ zástupcom žalobcu na pojednávaní, boli vykonané úhrady v Československá obchodná banka v dňoch 7.8.2015, 7.10.2015, 9.11.2015,

4.1.2016 po 87,17 Eur, 18. 11. 2016 suma 50,- Eur, 19.2.2016 suma 37,17 Eur, 23.2.2016 suma 50,- Eur, 28.2.2017 suma 30,- Eur, 29.2.2016 suma 20,- Eur, 6.3.2017 suma 35,- Eur, 9.3.2016 suma 67,17 Eur, 11.3.2016 suma 20,- Eur, 18.3.2016 suma 17,17 Eur, 18.5.2016 suma 50,- Eur, 22.6.2016 suma 43,59 Eur, 20.7.2016 suma 70,- Eur, 21.7.2017 suma 40,- Eur, 4.8.2016 suma 60,- Eur, 5.8.2016 suma 35,86 Eur, 30.9.2016 suma 35,- Eur, 13.10.2016 suma 37,17 Eur, 21.10.2016 suma 50,- Eur, 23.12.2016 suma 20,- Eur, Profi Credit - potvrdenie o prevzatí fin. hotovosti 28.12.2016 suma 50,- Eur, 5.1.2017 suma 20,- Eur, 10.1.2017 suma 20,- Eur, 16.1.2017 suma 30,- Eur, vklad ČSOB 3.3.2017 suma 10,- Eur, 22.3.2017 suma 25,- Eur, 3.4.2017 suma 63,- Eur, 12.4.2017 suma 20,- Eur, 20.4.2017 suma 27,17 Eur, 24.4.2017 suma 40,- Eur, 31.5.2017 suma 87,17 Eur - k zmluve č. 8500121791.

K zmluve č. 8500121792, banka 7.8.2015 suma 43,59 Eur, Profi Credit potvrdenie o prevzatí 7.9.2015 suma 130,76 Eur, 7.10.2015 suma 43,59 Eur, 9.11.2015 suma 43,59 Eur, banka ČSOB 4.1.2016 suma 43,59 Eur, 29.1.2016 suma 43,59 Eur, 1.3.2016 suma 23,59 Eur, 3.3.2016 suma 20,- Eur, 11.3.2016 suma 20,- Eur, 18.3.2016 suma 23,59 Eur, 22.6.2016 suma 30,- Eur, potvrdenie o prevzatí fin. hotovosti Profi Credit 30.6.2016 suma 250,- Eur, banka vklad 20.7.2016 suma 48,14 Eur, 5.8.2016 suma 20,- Eur, 20.9.2016 suma 35,- Eur, potvrdenie o prevzatí fin.hotovosti Profi Credit 27.10.2016 suma 40,- Eur, banka vklad 14.10.2016 suma 27,63 Eur, potvrdenie o prevzatí fin. hotovosti Profi Credit 2.12.2016 suma 50,- Eur, potvrdenie o prevzatí fin. hotovosti Profi Credit 19.1.2017 suma 20,- Eur, 24.1.2017 suma 20 Eur, 30.1.2017 suma 25,- Eur, banka vklad 3.3.2017 suma 20,- Eur, ;28.3.2017 suma 50,- Eur, 12.4.2017 suma 20,- Eur, 20.4.2017 suma 23,59 Eur, 15.5.2017 suma 45,- Eur.

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení (č.l. 52), uviedol prehľad platieb k obom zmluvám. Nad rámec úhrad, ako sú dokladované žalobcom (ods. 14), uviedol vo svojom prehľade platieb k zmluve č. 8500121791 ďalšie úhrady v termínoch 10. 9. 2015 suma 87,17 Eur, 30. 6. 2016 suma 149,23 Eur, 27. 10.2016 suma 40 Eur, 18. 11. 2016 suma 50,- Eur, 28.2.2017 suma 30,- Eur, 21.7.2017 suma 40,- Eur a v prehľade platieb k úverovej zmluve č. 8500121792, nad rámec platieb, ako sú dokladované žalobcom, ďalšiu úhradu dňa 10.9.2015 sumu 43,59 Eur.

16. Na pojednávaní dňa 13.2.2020 PZ žalobcu trval na uplatnenom nároku v rozsahu po rozšírení žaloby. Poukázal na preukázané úhrady žalobcom, ktoré dokladoval v rozsahu pôvodnej žaloby, že rozšírená žaloba predstavovala tie úhrady, ktoré žalovaný uviedol vo svojom vyjadrení k žalobe a na ktoré žalobca nemal doklad. Išlo o úhrady, ako vyplývajú z prehľadu úhrad poskytnutého žalovaným nad rámec dokladov, ktorými disponoval žalobca. Identifikoval úhrady, ktoré mal vo svojej evidencii žalovaný k zmluve s koncovým číslom 791, a to k 10.9.2015 úhradu 87,17 Eur, 30.6.2016 úhradu 149,23 Eur, 27.10.2016 úhradu 40,- Eur, 18.11.2016 úhradu 50,- Eur, 28.2.2017 úhradu 30,- Eur a 21.7.2017 úhradu 40,- Eur, ktoré sú úhrady uvedené žalovaným ku zmluve s koncovým číslom 791 nad rámec dokladovaných úhrad žalobcom. K zmluve 792 nad rámec dokladovaných úhrad žalobcom žalovaný uviedol aj úhradu dňa 10.9.2015 vo výške 43,59 Eur. Tieto úhrady, ako ich uviedol žalovaný nad rámec dokladovaných žalobcom, je suma, o ktorú žalobca rozšíril žalobu.

17. Súd porovnaním dokladov, ktoré predložil žalobca a prehľadu platieb žalovaného na č.l. 49, 52 nezistil duplicitu niektorej z úhrad v evidencii žalovaného, o ktorých poskytol účtovné doklady žalobca. PZ žalobu k dátumom jednotlivých úhrad nad rámec, ako tieto dokladoval účtovnými dokladmi žalobca, uviedol, že úhrada, ktorá je u žalovaného evidovaná 10.9.2015 v rozsahu 87,17 Eur, tak žalobca predložil doklad z roku 2015 s dátumami 7.8.2015, 7.10.2015, 9.11.2015 a 18.11.2015, žalobca teda nedisponuje dokladom o úhrade približne v termíne, ako vyplýva z evidencie žalovaného, tj. k 10.9.2015. Rovnako žalobca nedisponuje dokladom o úhrade v termíne 30.6.2016, ktorá úhrada vyplýva z evidencie žalovaného. Žalobca dokladuje úhrady v roku 2016 k dátumu 22.6.2016, 27.10.2016, 13.10.2016 a 21.10.2016. K evidencii žalovaného o úhrade 18.11.2016 PZ žalobcu vypovedal, že v novembri 2016 nedokladuje žalobca žiadnu platbu. Rovnako tak aj k zmluve s koncovým číslom 792. PZ žalobcu opravil chybu, ktorá sa stala pri písaní ohľadne dátumu úhrady, že nie 22.2.2017 suma 30,- Eur (č.l. 52) ale 28.2.2017 suma 30,- Eur. Žalobca vo svojich prehľadoch takúto úhradu ani doklad k tejto úhrade nemá. Čiže ide o úhradu, ktorú uznal žalovaný. Žalobca má doklad o úhrade v roku 2017, ale nie za február, takže ide o úhradu akceptovanú žalovaným. K úhrade, ktorú uviedol žalobca vo vyjadrení k dátumu 31.7.2017, PZ žalobcu uviedol, že tiež išlo o chybu v písaní. Správne ide o úhradu, ktorú eviduje žalovaný 21.7.2017. Žalobca v žalobe ako poslednú uviedol 31.5.2017, čiže bola vykonaná aj úhrada v mesiaci júl, hoci žalobca o tejto úhrade doklad nemá. Tiež úhradu, ako vyplýva z evidencie žalovaného na č.l. 52, 10.9.2015 je 43,59 Eur, pričom žalobca v roku 2015 takúto platbu podľa svojich dokumentov

neuplatňoval, lebo na ňu nemal doklad. Žalobca má doklad na úhradu zo 7.9.2015 na sumu 130,76 Eur. Ostatné platby, podľa zmluvy s koncovým číslom 792, sa zhodujú s dokladmi, ako ich má žalobca.

18. OS Martin rozsudkom, č. k. 10Csp/172/2017-154 zo dňa 22.08.2018, v spojení s rozsudkom KS v Žiline, č.k. 7Co/319/2018-207 zo dňa 20.02.2019, s právoplatnosťou ku dňu 19.03.2019 rozhodol, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500121791 a č. 8500121792, sú bezúročné a bez poplatkov.

19. Upomínacie konanie, vedené na OS B. Bystrica pod sp. zn. 24Up/541/2018, súd po uplynutí lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní zo strany žalobcu zastavil.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

28. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

30. Súd mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzatvorené dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ods. 13). O spotrebiteľskom charaktere oboch zmlúv, ktoré uzatvoril žalobca a žalovaný, bolo rozhodnuté rozsudkom OS Martin, č.k. 10Csp/172/2017-154 zo dňa 22.8.2018, v spojení s rozsudkom KS v Žiline, č.k. 7Co/319/2018-207 zo dňa 20.2.2019, s právoplatnosťou ku dňu 19.3.2019 (viď ods. 30), súčasne bolo rozhodnuté, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500121791 a 8500121792 sú bezúročné a bez poplatkov. Z uvedeného právoplatného rozsudku súd vychádzal v zmysle ust. § 194 ods. 2 CSP.

31. Žalobca preukázal dokladmi úhrady (viď ods. 14) k úveru č. 8500121791, ktorý bol poskytnutý vo výške 1.500,- Eur, úhrady spolu 1519,15 Eur, k úveru č. 8500121792, ktorý bol poskytnutý vo výške 750,- Eur, úhrady spolu 1160,29 Eur.

Nad rámec takto preukázaných úhrad žalobcom dokladmi v zmysle č. I. 6 a nasl., žalovaný v prehľade platieb k oboj zmluvám na č. I. 52, uviedol ďalšie úhrady, ktoré žalobca zaplatil na úver č. 8500121791, spolu 396,40 Eur a k úverovej zmluve č. 8500121792 úhradu 43,59 Eur (ods. 15).

32. Súd mal preukázané, že žalobca zaplatil na úver s koncovým číslom 791 sumu 1.915,55 Eur (1.519,15 Eur 396,40 Eur), pri poskytnutom úvere 1.500,- Eur preplatil na túto zmluvu sumu 415,55 Eur. Na úver s koncovým číslom 792 zaplatil sumu 1.203,78 Eur, pri poskytnutom úvere 750,- Eur preplatil na túto zmluvu sumu 453,88 Eur. Spolu preplátok na obe zmluvy nad rámec skutočne poskytnutého úveru je žalovaná suma 869,43 Eur(viď aj ods. 14, 15, 31).

33. OS Martin vo veci vedenej pod sp.zn. 10Csp/172/2017 rozhodol, že predmetné zmluvy o úvere sú bezúročné a bez poplatkov, preto žalobca mal povinnosť vrátiť žalovanému len sumu skutočne poskytnutého úveru. Na úver s koncovým č. 791 sumu 1.500,- Eur a na úver s koncovým číslom 792 mal povinnosť zaplatiť sumu 750,- Eur. Rozdiel, spolu suma 869,43 Eur, je suma, o ktorú sa žalovaný obohatil na úkor žalobcu a v zmysle ust. § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Súd preto zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v žalovanom rozsahu žalobcovi.

34. Žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 OZ), nakoľko rozsudkom OS Martin, č.k. 10Csp/172/2017-154 zo dňa 22.8.2018 v spojení s rozsudkom KS ZA č.k. 7Co/319/2018 zo dňa 20.2.2019, boli úverové zmluvy č. 8500121791 a 8500121792 určené ako bezúročné a bez poplatkov, a to pre absenciu zákonných náležitostí už pri vzniku týchto zmluvných vzťahov.

33. Uplatnený úrok z omeškania bol dôvodný, nakoľko v zmysle ust. § 451 ods. 1 OZ je plnenie a teda vydanie bezdôvodného obohatenia, založené touto špeciálnou právnou normou a nie je viazané na splnenie akýchkoľvek iných subjektívnych predpokladov (napr. výzvy na plnenie). V danom prípade je teda možno konštatovať, v zmysle právnej úpravy § 563 OZ, že čas plnenia je ustanovený právnym predpisom, ustanovením § 451 ods. 1 OZ.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Aj keď bol žalovaný v odvolacom konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania sa posudzuje za celé konanie, tj., v rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania je premietnutý úspech strany v celom konaní.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.